

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רכ"ד ע"א

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, וְעַל ד' רוּחוֹת עֲלֵמָא. ב', שָׁמַיִם וָאָרֶץ. ג', עֲמוּדָא סְבִיל לִוְן. ד', אַרְבַּע חֵיוֹן. ה' כְּרִסְיָא. ו', שִׁית דְּרָגִין לְכְרִסְיָא. וְעוֹד, א ב ג ד ה ו ז ח ט: אָדָם. י' יִיחוד דִּילִיָּה, מַלְכוּת, עֲשִׂירָאָה דְאָדָם. תִּשְׁעָה, אִיהוּ לְקַבֵּל תִּשְׁעָה אֲתוּוֹן. זְכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דִּידְעִין רָזָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן.

תרגום לעברית

וְעוֹד, יוֹד נִקְדָּה. ו' גִּלְגַּל. וְאֵין תְּנוּעָה בְּגִלְגַּל בְּשִׁשָּׁה צְדָדִים כְּחֶשְׁבוֹן ו', אֵלָא בְּאוֹתָהּ נִקְדָּה. וְאוֹתָהּ נִקְדָּה הִיא יְחוד הַכֹּל, וּמַעֲיָדָה עַל אוֹתוֹ יְחיד שְׁאֵין לוֹ שְׁנִי, שְׁפָרְשׁוּ עֲלֶיהָ רַבּוּתֵינוּ שְׁצָרֶיהָ לְיְחוד אוֹתָהּ כְּדִי שְׁתַּמְלִיכְהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם. ב' - שָׁמַיִם וָאָרֶץ. ג' - עֲמוּד שְׁסוּכֵל אוֹתָם. ד' - אַרְבַּע חֵיוֹת. ה' - הַכֶּסֶּא. ו' - שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכֶסֶּא. וְעוֹד, א ב ג ד ה ו ז ח ט - אָדָם. י' יְחוד שָׁלוֹ, מַלְכוּת, עֲשִׂירֵי שָׁל אָדָם. תִּשְׁעָה הוּא כְּנֻגַּד תִּשְׁעָה אוֹתִיּוֹת. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂיוֹדְעִים סוּד רַבּוּנָם.

דְּבַר אַחֵר, צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת קִרְבָּנִי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִחוּחִי. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּקִרְבָּנָא אֵית עֲשׂוֹ, וְאֵית רֵיחַ, וְאֵית רֵיחַ נִחוּחַ, עֲשׂוֹן אִיהוּ מִסְטָרָא דְדִינָא, הֵדָא הוּא דְכֻתִּיב, (דְּבָרִים כט) כִּי אֶזְעָשׁן אֶף יִי. (תהלים יח) עֲלָה עֲשׂוֹן בְּאִפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל. רֵיחַ נִחוּחִי, רַחֲמֵי. (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) וְרֵיחַ אִפּוֹ כַּתְּפוּחִים.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר צו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת קִרְבָּנִי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִחוּחִי - רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּקִרְבָּנִי יֵשׁ עֲשׂוֹ, וְיֵשׁ רֵיחַ, וְיֵשׁ רֵיחַ נִחוּחַ. עֲשׂוֹן הוּא מִצַּד הַדִּין, זֶהוּ שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים כט) כִּי אֶזְעָשׁן אֶף ה'. (תהלים יח) עֲלָה עֲשׂוֹן בְּאִפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל. רֵיחַ נִחוּחִי, רַחֲמִים. (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) וְרֵיחַ אִפּוֹ כַּתְּפוּחִים.

טקסט הזוהר

אָמַר רַעְיָא מְהִימָנָא, וְהָא תְּרוּוּיָהּ עֲשׂוֹ וְרֵיחַ, אֵינּוּן בְּאֶף, וְקִרְאִין סִהָדִין. חַד, עֲלָה עֲשׂוֹן בְּאִפּוֹ. וְתַנְיִנָא, וְרֵיחַ אִפּוֹ כַּתְּפוּחִים. וְאִמָּאֵי אֲתִקְרִי חַד עֲשׂוֹן דִּינָא וְתַנְיִנָא רַחֲמֵי. אֱלָא, בְּחוּטְמָא אֵית תְּרִין חֲלוּנִין, וְאֲתַמַּר בְּשִׁמְאָלָא, עֲלָה עֲשׂוֹן בְּאִפּוֹ, מָאֵי עֲלָה. אֱלָא מְלָבָא דְאִיהוּ בְּשִׁמְאָלָא, לְקַבֵּל גְּבוּרָה. מִימִנָא נְחִית רוּחָא לְגַבִּיָּה, לְקַרְרָא לִיהָ, וּלְשַׁכָּא רוּגְזִיָּה, מִסְטָרָא דְחֶסֶד, דְּתַמָּן מוּחָא. חֲכָמָה לִימִנָא, הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים. בִּינָה בְּלָבָא, כְּלָפֵי שְׁמָאֲלָא, הַרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יְצִפִּין. וּבְגִין דָּא עֲלָה עֲשׂוֹן בְּאִפּוֹ, מִן בִּינָה לְגַבִּי חֲכָמָה, דְּאִיהִי לִימִנָא, וּמְקַבֵּל לִיהָ בְּחֶדְוָה, בְּגִינָא דְלִיּוּאֵי.

תרגום לעברית

אָמַר הַרוּצָה הַנָּאֲמָן, וְהָרִי שְׁנִיָּהֶם - עֲשׂוֹ וְרֵיחַ - הֵם בְּאֶף, וְהַפְּסוּקִים מְעִידִים. אַחַד, עֲלָה עֲשׂוֹן בְּאִפּוֹ. וְהַשְּׁנִי, וְרֵיחַ אִפּוֹ כַּתְּפוּחִים. וְלָמָּה נִקְרָא אַחַד עֲשׂוֹן דִּין, וְהַשְּׁנִי רַחֲמִים? אֱלָא, בְּחֻטְם יֵשׁ שְׁנֵי חֲלוּנוֹת, וְנִאֲמַר בְּשִׁמְאָל, עֲלָה עֲשׂוֹן בְּאִפּוֹ. מָה עֲלָה? אֱלָא מִחֲלֵב שְׁהוּא בְּשִׁמְאָל, כְּנֻגָד גְּבוּרָה. מִיָּמִין יוֹרֶדֶת אֵלָיו רוּחַ לְקַרְרוֹ וּלְשַׁכֵּךְ רָגְזוֹ, מִצַּד הַחֶסֶד,

ששם המלך. חכמה לזמין - הרוצה להחכים ידרים. בינה בלב, כלפי שמאל - הרוצה להעשיר יצפין. ולכן עלה עשן באפו, מבינה לחכמה, שהיא לזמין, ומקבלו בחדוה, בנגון הלזים.

טקסט הזוהר

והאי עשן לא סליק, אלא על ידי אש, דאדליק בעצים, דאינון אברים מליין פקודין, עצי עולה. מארי תורה, אורייתא דאיהי אדליקת בהון, אש בתוקפא דגבורה, ועלה עשן בהון. בבינה עשן המערכה.

תרגום לעברית

ועשן זה לא עולה, אלא על ידי אש שדולק בעצים, שהם איברים מלאים מצוות, עצי עולה. בעלי תורה, תורה שהיא נדלקת בהם, אש בחזק הגבורה, ועלה עשן בהם. בבינה עשן המערכה.

טקסט הזוהר

ומדסליקת לאף, אתקרי קטרת, הדא הוא דכתיב, (דברים לג) ישימו קטורה באפה. ולית דכטיל מותנא בעלמא, בקטרת, דאיהו קשורא דדינא ברחמי, עם ריח ניחוח באף. תרגום דקשר קטירו. אמר רבי יהודה, זכאה חולקנא דרווחנא מלין סתימין באתגליא. עוד אמר בוצינא קדישא, דבתר דצלותא איהי פקרפנא, מאן דימא פטום הקטרת, בתר תהלה לדוד, בטיל מותנא מביתא.

תרגום לעברית

ומשעולה לאף, נקרא קטרת, זהו שכתוב (דברים לג) ישימו קטורה באפה. ואין המבטל מות בעולם כמו קטרת, שהיא קשור הדין ברחמים עם ריח ניחוח באף. תרגום של קשר - קטירו. אמר רבי יהודה, אשרי חלקנו שהרוחנו דברים נסתרים בגלוי. עוד

אמר מנורה הקדושה, שאחר התפלה, שהיא כמו קרבן, מי שיאמר פטום הקטרת אחר תהלה לדוד, מבטל מות מן הבית.

טקסט הזוהר

אמר רעיא מהימנא, כעז בעי למנדע, איך אתקינו צלותין לקבל קרבנין. אלא תלת צלותין, לקבל את הכבש האחד תעשה בבקר, דא צלותא דשחרית, דאתמר בה, (בראשית יט) וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יי. ואוקמוה רבנן, דלית עמידה אלא צלותא. ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, לקבל צלותא דמנחה, דתקין לה יצחק. הדיא הוא דכתיב, (בראשית כד) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב. ולית שיחה, אלא צלותא. צלותא דערבית, לקבל אמורין ופדרין דמתאכלין כל הלילה. הדיא הוא דכתיב, (בראשית כח) ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש. ולית פגיעה, אלא צלותא.

תרגום לעברית

אמר רועה הנאמן, כעת צריך לדעת איך התקינו תפלות כנגד קרבנות. אלא שלש תפלות, כנגד את הכבש האחד תעשה בבקר - זו תפלת שחרית, שנאמר בה (בראשית יט) וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני ה'. ופרשוה רבותינו, שאין עמידה אלא תפלה. ואת הכבש השני תעשה בין הערבים - כנגד תפלת מנחה שתקן אותה יצחק. זהו שכתוב (שם כד) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב, ואין שיחה אלא תפלה. תפלת ערבית כנגד אמורים ופדריים שמתאכלים כל הלילה, זהו שכתוב (שם כח) ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש, ואין פגיעה אלא תפלה.

אֲדֹהֲכִי דְאֵנָן בְּאַתֵּר דָּא, אֲמַאי כְּתִיב וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׁם מִרְאשׁוֹתָיו וַיִּשְׁכֹּב בַּמָּקוֹם
הַהוּא, וְכִי לֹא הָיוּ לֵיהּ כָּרִים וְכִסְתוֹת לְמִשְׁכָּב. אֲלֹא הוֹאִיל וְאַתָּא חָתָן לְגַבֵּי כְּלָה, אִף
עַל גַּב דְּלֹא הָוָה אֲרַחוּי לְמִשְׁכָּב אֲלֹא בְּכָרִים וְכִסְתוֹת, וְאִיהִי יְהִיבֵת לֵיהּ אֲבָנִים לְמִשְׁכָּב,
יִקְבֹּל כְּלָא בְּרַעוּתָא דְלִבָּא, וְהָא אֲתָמֵר. וְאוּף הָכִי אֲתָמֵר בְּחִבּוּרָא קְדָמָא. מַהוּ דְכְּתִיב,
(בראשית לב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן תִּיב. וְאִימָא קָרָא, (ע"כ רעיא
מִהִימְנָא) (כְּכַתוּב דְּרַכ'ה ע"ב אלא פגיעה בר' מ' שם)

תרגום לעברית

בֵּין כֹּךְ שְׁאֵנָנוּ בַּמָּקוֹם זֶה, לָמָּה כְּתוּב וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׁם מִרְאשׁוֹתָיו וַיִּשְׁכֹּב בַּמָּקוֹם
הַהוּא? וְכִי לֹא הָיוּ לוֹ כָּרִים וְכִסְתוֹת לְשֹׁכֵב? אֲלֹא הוֹאִיל וְכֹא חָתָן לְכָלָה, אִף עַל פִּי
שְׁלֹא הָיָה דֶּרֶכּוֹ לְשֹׁכֵב אֲלֹא בְּכָרִים וְכִסְתוֹת, וְהִיא נִתְּנָה לוֹ אֲבָנִים לְשֹׁכֵב - יִקְבֹּל הַכֹּל
בְּרִצּוֹן הַלֵּב, וְהָרִי נִתְּבָאֵר. וְגַם כֹּךְ נֶאֱמַר בְּחִבּוּר הָרִאשׁוֹן. מַהוּ שְׁכָתוּב (שם לב) וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם? אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שֶׁב וְאָמַר הַפְּסוּק.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רכ"ד ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, מִסְתַּכֵּל הָוִינָא, שְׁמִירָה בְּלֵב אִיהוּ וְדָאִי, (דחמא בלב) (ס"א ולב דוגמא
דלב עילאה) וְעַל דָּא שְׁמֹר בְּלֵב, וְלֹא בְּאַתֵּר אַחֲרָא. זְכִירָה בְּזִכְרָא, בְּמוֹחָא, דְּרַכִּיב
וְשְׁלִיט עַל הַלֵּב. וְלִית זְכִירָה אֲלֹא בְּמוֹחָא. וְעַל דָּא זְכוּר לְזִכְרָא וְשְׁמֹר לְנִקְבָּה. מוֹחָא
דְּאִיהוּ דְּכוּרָא, רַכִּיב וְשְׁלִיט עַל הַלֵּב. לֵב שְׁלִיט וְרַכִּיב עַל הַכֶּבֶד. כְּבֵד סְמָאֵל וְנִחַש דָּא
בְּדָא, וְאִיהוּ חֵד. (ס"א ואינון דכר ונוקבא)

אמר רבי פנחס, הייתי מסתפל, השמירה היא ודאי בלב, (שראה בלב)
 (והלכדגמתהלכהעליון) ולכן שמור בלב ולא במקום אחר. זכירה בזכר, במח, שרוכב
 ושולט על הלב. ואין זכירה אלא במח. ועל זה זכור לזכר, ושמור לנקבה. המח שהוא
 זכר, רוכב ושולט על הלב. הלב שולט ורוכב על הכבד. הכבד, סמאל ונחש זה בזה,
 והוא אָחָד. (והם זכר ונקבה) יותרת הכבד וכבד. ולכן בקרבן, יותרת הכבד זה נחש.
 כבד מאכל זכר, סוד של סמא'ל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.